TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2009. gada 2. aprīlī *

Lieta C-134/08

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Bundesfinanzhof* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2008. gada 20. martā un kas Tiesā reģistrēts 2008. gada 2. aprīlī, tiesvedībā

Hauptzollamt Bremen

pret

J. E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*], tiesneši E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*] (referents) un E. Levits,

* Tiesvedības valoda — vācu.

ģenerāladvokāts J. Mazaks [*J. Mazák*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — S. Šēnbergs [*S. Schønberg*] un K. Ermē [*C. Hermes*], pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2003. gada 8. decembra Regulas (EK) Nr. 2193/2003, ar ko nosaka papildu muitas nodokli dažiem produktiem, kuru izcelsme ir Amerikas Savienotajās Valstīs (OV L 328, 3. lpp.), 4. panta 2. punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedības ietvaros starp *Hauptzollamt Bremen* [Brēmenes Galvenā muitas pārvalde] (turpmāk tekstā — "*Hauptzollamt*") un *J. E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j*. (turpmāk tekstā — "*Tyson Parketthandel*") par papildu muitas nodokļa iekasēšanu par parketa dēļu sūtījumu, kuru izcelsme ir Amerikas Savienotajās Valstīs.

Atbilstošās tiesību normas communautaire

3 Regulas Nr. 2193/2003 preambulas trešais, piektais un sestais apsvērums ir šādi:

"3) [Uzskata, ka] sākotnēji, ņemot vērā to, ka Amerikas Savienotās Valstis nav izpildījušas Strīdu izšķiršanas organizācijas ieteikumus [Pasaules tirdzniecības organizācijas struktūrvienība], izraudzītu produktu, kuru izcelsme ir Amerikas Savienotajās Valstīs, pakāpeniska aplikšana ar papildu ievedmuitas nodokli augstākais 17 % procentuālā nodokļa apmēros ir atbilstošs pretpasākums. Pēc tam, kad ir sasniegts minētais papildu nodokļu līmenis, Komisijai, ņemot vērā attīstību, jāiesniedz Padomei priekšlikums par turpmāko rīcību.

[..]

5) Šie papildu muitas nodokļi nav jāattiecina uz produktiem, kuriem pirms šīs regulas spēkā stāšanās datuma ir izdota ievešanas atļauja ar atbrīvojumu no nodokļiem vai to samazinājumu.

6) Šie papildu muitas nodokļi nav jāattiecina uz produktiem, par kuriem var pierādīt, ka tie izvesti no Amerikas Savienotajām Valstīm uz Kopienu pirms pirmās papildu muitas nodokļu piemērošanas dienas."

4 Atbilstoši minētās regulas 2. panta 1. punkta pirmajam ievilkumam:

"Produktiem, kuru izcelsme ir Amerikas Savienotajās Valstīs un kuri uzskaitīti šīs regulas pielikumā, papildus muitas nodoklim, ko piemēro saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2913/92, uzliek šādu procentuālo nodokli:

— 5 % no 2004. gada 1. marta līdz 2004. gada 31. martam."

5 Šīs pašas regulas 4. panta 1. un 2. punktā ir paredzēts šādi:

"1. Papildu nodokli neattiecina uz tiem pielikumā uzskaitītajiem produktiem, kuriem pirms šīs regulas spēkā stāšanās datuma ir izdota ievešanas atļauja ar atbrīvojumu no nodokļiem vai to samazinājumu.

2. Papildu nodokli neattiecina uz tiem pielikumā uzskaitītajiem produktiem, par kuriem var pierādīt, ka šīs regulas spēkā stāšanās datumā tie jau ir ceļā uz Kopienu un kuru galamērķi nevar mainīt."

6 Regulas Nr. 2193/2003 5. pantā ir noteikts, ka:

"Šī regula stājas spēkā tas publicēšanas dienā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*."

7 Minētā regula *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* tika publicēta 2003. gada 17. decembrī.

Pamata lieta un prejudiciālais jautājums

8 2004. gada 5. martā *Tyson Parketthandel* atmuitošanai iesniedza deklarāciju par ķirškoka grīdas dēļu sūtījumu, kas ietilpst Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2003. gada 11. septembra Regulu (EK) Nr. 1789/2003 (OV L 281, 1. lpp.), I pielikumā iekļautās Kombinētās nomenklatūras apakšpozīcijā 4409 20 98, kura izcelsmes valsts ir Amerikas Savienotās Valstis un kas ASV nosūtīšanai ar kuģi tika iekrauts 2004. gada 20. februārī.

9 *Hauptzollamt* tajā pašā dienā *Tyson Parketthandel* adresētajā paziņojumā par nodokli aprēķināja importa nodokli, proti, papildu muitas nodokli un pievienotās vērtības nodokli (turpmāk tekstā — "PVN") importam. Papildu muitas nodoklis kā procentuālais nodoklis 5 % apmērā tika iekasēts atbilstoši Regulas Nr. 2193/2003 2. panta 1. punkta pirmajam ievilkumam.

10 *Tyson Parketthandel* pret minēto paziņojumu par nodokli iesniedza sūdzību tikai attiecībā uz papildu muitas nodokli; šī sūdzība tika noraidīta.

11 *Tyson Parketthandel* par lēmumu noraidīt tās sūdzību cēla prasību *Finanzgericht Bremen* [Brēmenes Finanšu tiesa], kura atcēla šai sabiedrībai adresēto paziņojumu par nodokli attiecībā uz papildu muitas nodokli, kurš bija noteikts un uzlikts pievienotās vērtības nodokļa importam aprēķina ietvaros. *Finanzgericht Bremen* atzina, ka Regulas Nr. 2193/2003 4. panta 2. punktā paredzētie pārejas noteikumi, ņemot vērā šīs pašas regulas sestā apsvēruma tekstu, ir jāinterpretē tādējādi, ka nav pamata iekasēt papildu muitas nodokli par produktiem, kuri pirms papildu muitas nodokļa režīma piemērošanas pirmās dienas, tas ir, pirms 2004. gada 1. marta, jau bijuši ceļā uz Kopienu un to galamērķi nav bijis iespējams mainīt.

12 "Revīzijas" prasības, ko *Hauptzollamt* cēla par šo *Finanzgericht Bremen* spriedumu, ietvaros tā norāda, ka Regulas Nr. 2193/2003 4. panta 2. punktu nedrīkst interpretēt pretēji tā viennozīmīgajam tekstam.

13 Lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu *Bundesfinanzhof* norāda, ka Regulas Nr. 2193/2003 4. panta 2. punkta skaidrais un viennozīmīgais teksts, kā arī tā vācu valodas redakcijas salīdzinājums ar šīs normas angļu un franču valodas redakcijām norāda uz tā piemērojamību atbilstoši tā tekstam. Tomēr iesniedzējtiesa šaubās, vai, ņemot vērā šīs regulas sesto apsvērumu, tās 4. panta 2. punkta teksts tiešām atbilst Kopienu likumdevēja mērķim.

14 Uzskatot, ka tajā izskatāmās prāvas risinājumam ir nepieciešama Regulas Nr. 2193/2003 4. panta 2. punkta interpretācija, *Bundesfinanzhof* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālo jautājumu:

"Vai [..] Regulas [..] Nr. 2193/2003 [..] 4. panta 2. punkts pretēji tā saturam ir interpretējams tādējādi, ka papildu muitas nodokli nepiemēro tiem produktiem, par kuriem var pierādīt, ka pirmās papildu muitas nodokļu piemērošanas dienā tie jau ir bijuši ceļā uz Kopienu un ka to galamērķi nevarēja mainīt?"

Par prejudiciālo jautājumu

15 Iesniedzējtiesas šaubas par minētās normas interpretāciju izriet no fakta, ka Regulas Nr. 2193/2003 sestais apsvērums ļauj domāt, ka papildu muitas nodokli nepiemēro tiem produktiem, par kuriem var pierādīt, ka pirmās papildu muitas nodokļu piemērošanas dienā — tas ir, atbilstoši šīs regulas 2. panta 1. punktam pirms 2004. gada 1. marta — tie jau ir bijuši ceļā uz Kopienu. Šāds formulējums radītu neatbilstību starp šādā veidā pausto Kopienu likumdevēja mērķi un minētajā 4. panta 2. punktā skaidri noteikto, saskaņā ar kuru šo nodokli nepiemēro produktiem, par kuriem var pierādīt, ka šīs regulas spēkā stāšanās datumā — atbilstoši tās 5. pantam 2003. gada 17. decembrī — tie jau ir ceļā uz Kopienu.

16 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Kopienu tiesību akta preambula nav juridiski saistoša un uz to nevar pamatoties ne tāpēc, lai atkāptos no tiem pašiem attiecīgā akta noteikumiem,

ne arī lai interpretētu tā noteikumus tādā veidā, kas acīmredzami būtu pretēji to formulējumam (skat. it īpaši 2005. gada 24. novembra spriedumu lietā C-136/04 *Deutsches Milch-Kontor*, Krājums, I-10095. lpp., 32. punkts un tajā minētā judikatūra).

17 Tādēļ jāatzīst, ka nedz Regulas Nr. 2193/2003 sagatavošanas darbi, nedz tās dažādo valodu versiju salīdzinājums neatklāj redakcionālu kļūdu šis regulas 4. panta 2. punktā.

18 Visbeidzot jānorāda, ka minētais viennozīmīgais 4. panta 2. punkta teksts ir atbilstošs Regulas Nr. 2193/2003 sistēmai. Kā norāda Komisija, tirgus dalībniekiem ir jāvar rēķināties ar faktu, ka produkti, kuri pirms šīs regulas publikācijas un spēkā stāšanās datuma ir eksportēti no Amerikas Savienotajām Valstīm uz Kopienu, netiks aplikti ar šajā regulā paredzētajiem papildu muitas nodokļiem. Turpretim šāda prezumpcija nav spēkā attiecībā uz produktiem, kuri tikuši eksportēti pēc minētā datuma, jo pēc šī datuma tirgus dalībnieki nevarēja nezināt, ka saskaņā ar minētās regulas normām tiks piemēroti papildu muitas nodokļi.

19 No iepriekš minētā izriet, ka uz Regulas Nr. 2193/2003 sesto apsvērumu nevar pamatoties, interpretējot tās 4. panta 2. punktu acīmredzami pretēji šīs normas tekstam.

20 Tādēļ uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 2193/2003 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē atbilstoši tā tekstam, proti, ka papildu muitas nodokli nepiemēro tiem produktiem, par kuriem var pierādīt, ka šīs regulas spēkā stāšanās dienā tie jau ir bijuši ceļā uz Kopienu un to galamērķi nav bijis iespējams mainīt.

Par tiesāšanās izdevumiem

21 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Padomes 2003. gada 8. decembra Regulas (EK) Nr. 2193/2003, ar ko nosaka papildu muitas nodokli dažiem produktiem, kuru izcelsme ir Amerikas Savienotajās Valstīs, 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē atbilstoši tā tekstam, proti, ka papildu muitas nodokli nepiemēro tiem produktiem, par kuriem var pierādīt, ka šīs regulas spēkā stāšanās dienā tie jau ir bijuši ceļā uz Eiropas Kopienu un to galamērķi nav bijis iespējams mainīt.

[Paraksti]